

spokojila. Než dovolací soud nesdílí oprávněnost tohoto názoru, nýbrž shledává, jak již učinil i v jiných případech, tak zejména v případech pod čís. 1720 a 4134 sb. n. s., že zde jde o poznámku spornosti dle §u 61 knih. zák., která dle své právní povahy, i dle svého účelu a účinku jest prozatímním opatřením (ve smyslu §u 381 ex. ř.), jak výslovně vytčeno jest v materialích k čl. XIII. uv. zák. k ex. řádu, v nichž se praví, že prozatímná opatření upravená v druhém oddílu druhé části exekučního řádu nevyčerpávají všech prozatímních opatření, jimiž zabráněno býti má až do právoplatného skončení sporu škodlivým změnám, nárok žalobní ohrožujícím, a že se tudíž k vůli přehledu o těchto právních prostředcích dle starého a nového práva doporučuje, aby v uvozovacím zákoně bylo na tato v jiných zákonech obsažená a v platnosti zůstavená prozatímní opatření poukázáno. Předpisem čl. XIII. čís. 7 cit. uvozovacího zákona k ex. řádu byly tudíž knihovní poznámky, tam dotčené, zařaděny do soustavy exekučního řádu jako prozatímní opatření starého práva. Důsledkem toho posoudil soud rekursní přípustnost opravných prostředků a lhůtu k nim správně pouze dle předpisů exekučního řádu a odmítl zcela právem rekurs, podaný teprve po uplynutí 8denní lhůty §u 65 ex. ř. vzhledem k §u 402 ex. ř. jako opozděný.

Čís. 5301.

Postup soudu, byl-li k zápisu do rejstříku opověděn podnik, jenž dle zápisu v obchodním rejstříku dosud jest provozován jiným vlastníkem pod jinou firmou.

(Rozh. ze dne 23. září 1925, R I 743/25.)

Dr. Vilém Sch. uvedl v opovědi k rejstříku, že převzal podnik firmy Továrny Pyramid S. a spol., jež bude provozovati pod vlastní firmou »Chemická továrna Pyramid Ing. chem. Dr. V. Sch.«. Re j s t ř í k o v ý s o u d vrátil opověď s tím, 1. by byla v ověřené formě spolupodepsána veřejným společníkem Gustavem Sch-em a Janou Sch-ovou, dědičkou po zemřelém společníku Karlu Sch-ovi, 2. k opovědi připojená smlouva ze dne 8. května 1925 byla opatřena schvalovací doložkou pozůstalostního soudu, ježto platnost smlouvy od toho závisí. R e k u r s n í s o u d napadené usnesení potvrdil.

Ne j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Zápis firmy do obchodního rejstříku může býti povolen jsou-li splněny i ostatní podmínky, jen tehdy, vykáže-li opovídatel, že provozuje obchodní závod určitého rozsahu. Rekurent uvedl v opovědi, že převzal podnik firmy Továrna Pyramid S. a spol., který bude provozovati pod vlastní firmou »Chemická továrna Pyramid Ing. chem. Dr. V. S.«. Podnik stěžovatelův jest tedy totožným s oním, který dle zápisu v obchodním rejstříku dosud jest provozován jiným vlastníkem pod jinou firmou. Vejde-li tato okolnost ať již způsobem jakýmkoliv ve zná-

most soudu vedoucího obchodní rejstřík, musí tento soud působiti k tomu, by ona nesrovnalost byla odstraněna. K tomu vede dvojí cesta: buď vyzve, by dosavadní majitelé závodu opověděli výmaz firmy, která bez závodu nemůže po právu dále trvati, po případě současně i nového nabyvatele závodu, by opověděl svoji firmu k zápisu do rejstříku, nebo, shledá-li soud, že převod závodu není dosud definitivně proveden, poněvadž platnost smlouvy závisí na splnění určité podmínky, jako v tomto případě, kde se jí má dostati pozůstalostního schválení, dosud nevykázaného, vrátí opověď nového nabyvatele závodu k zápisu jeho nové firmy, pod kterou hodlá provozovati podnik, jehož dosud právoplatně nenabyl, k příslušnému doplnění předložením dokladu, že překážka, vadící konečnému nabytí závodu a tudíž i jeho provozu odpadla. Rejstříkový soud nemohl se ovšem rozhodnouti než pro tuto druhou možnost a nařídil-li současně, by byla opověď v ověřené formě spolupodepsána dosavadními společníky, od nichž opovídatel závod převzal, učinil tak patrně za tím účelem, by způsobem v §u 22 min. nař. ze dne 9. března 1863, čís. 27 ř. zák. stanoveným byl prokázán jejich souhlas k zápisu nové firmy pro opovídatele na základě provozu podniku jim náležejícího.

Čís. 5302.

Zrušení svěření (zákon ze dne 3. července 1924, čís. 179 sb. z. a n.).

Podány-li ku svěření dvě sobě odporující přihlášky, dlužno otázku čekatelských práv vyřešiti v řízení nesporném, pokud nejde o zjištění sporných otázek skutkových, nýbrž jen o řešení otázek právních na základě zákonných předpisů, určitých ustanovení zřizovacích listin nebo jiných bezesporných skutečností.

(Rozh. ze dne 23. září 1925, R I 765/25.)

Svěřenský soud přijal k reálnímu svěření K-skému dědickou přihlášku nezl. Pavla K-a i nezl. Jiřího K-a a zahájil řízení podle §u 125 nesp. říz. výzvou, by zákonní zástupci obou přihlášených dědiců se vyjádřili, která strana má vystoupiti jako žalobce proti druhé straně. Rekursní soud k rekursu nezl. Jiřího K-a napadené usnesení potvrdil. Důvody: Nezl. Jiří K. stěžuje si svými zákonnými zástupci do usnesení prvního soudu, jímž přihláška nezl. Pavla K-a ku svěření K-skému na základě svěřenské zřizovací listiny ze dne 24. dubna 1720 podmíněčně a s dobrodiním inventáře byla na soud přijata, poněvadž dle jeho názoru jest nezákonné. Nezl. Pavel K. odůvodnil přihlášku dědickou svazkem příbuzenským, který vykázal předloženým křestním listem a zřizovací listinou o svěření, jejíž opis ve spisech je založen, uváděje, že jest potomkem starší linie rodu K-ského, která v první řadě je ku rastrození svěření povolána. Dle §u 122 nesp. říz. má soud pozůstalostní přihlášku řádně doloženou na soud přijati, dle §u 123 nesp. říz. i tehdy, když je v rozporu s jinou přihlášku dědickou. Ukládá mu